

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 20.641 van 17 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2008 ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart van Irakese nationaliteit te zijn en afkomstig te zijn uit Bagdad, Centraal-Irak. U bent een soenniet van Arabische origine. Uw vader zou in 1988 zijn geëxecuteerd door het voormalige Baathregime. Omwille van de daaropvolgende repressie tegen uw familie vertrok u in 1993 vanuit Irak naar Syrië, samen met uw moeder en uw grootmoeder. Op 15 oktober bent u vertrokken vanuit Syrië, met een smokkelaar, naar Frankrijk, en dit met een vlucht van “Syrian Airlines”. U kwam naar België om uw oom te ontmoeten en mee te gaan naar Engeland. Echter toen u met de smokkelaar in een hotel in België verbleef kwam uw oom niet opdagen en vluchtte u weg van de smokkelaar.

U vroeg in België een eerste maal asiel aan op 18 oktober 2005. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een kopie alsook het origineel van uw Iraakse identiteitskaart voor, daterend van 14 januari 1990. Op 10 oktober 2006 besloot het CGVS tot een

bevestigende beslissing van weigering van verblijf en dit op basis van het voorleggen van een vals identiteitsstuk, alsook op basis van frauduleuze verklaringen met betrekking tot uw beweerde Iraakse afkomst.

Hierna zou u via kennissen in contact zijn gekomen met uw oom in Bagdad die voor een nieuwe identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en Iraaks paspoort zorgde op uw naam. Vervolgens diende u op 26 februari 2008 een tweede asielaanvraag in. U legt hierbij uw drie nieuwe identiteitsdocumenten voor, namelijk een identiteitskaart daterend van 22 februari 2004, een nationaliteitsbewijs daterend van 2 juli 2006 en een Iraaks paspoort daterend van 7 oktober 2007. Eveneens legt u een verzoekschrift van Siréas voor en een UNHCR-rapport over Irak.

B. Motivering

Naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag dient er door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming niet kunnen worden toegekend en dit om volgende redenen.

Vooreerst moet worden vermeld dat uw eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat enerzijds uw beweerde afkomst uit Bagdad niet geloofwaardig bleek te zijn en anderzijds omdat u ter staving van uw asielaanvraag een valse identiteitskaart heeft neergelegd.

Tijdens uw tweede asielprocedure tracht u alsnog uw herkomst uit Bagdad, Centraal-Irak, aan te tonen en dit aan de hand van drie nieuwe documenten: een nieuwe identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs en zelfs een Iraaks paspoort. Echter, na verificatie van de voorgelegde Iraakse identiteitsdocumenten door de Belgische Federale Politie (zie de informatie die zich in het administratief dossier bevindt) blijkt dat de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs vals werden bevonden en een volledige namaking betreffen. Gezien deze vaststellingen concludeert de Federale Politie dat het voorgelegde Iraaks paspoort vermoedelijk werd bekomen op basis van voorlegging van deze twee valse identiteitsdocumenten. Het paspoort kan bijgevolg bezwaarlijk worden beschouwd als bewijs van uw herkomst en uw identiteit.

Echter u verklaart tijdens het interview op het Commissariaat-generaal dat deze voorgelegde identiteitsdocumenten authentiek zijn en niet op een frauduleuze manier zijn verkregen (Gehoorverslag dd. 11/0/2008 p.2). Dit blijkt niet het geval te zijn. Voor een tweede maal op rij heeft u de Belgische asielinstanties trachten te misleiden door valse of vervalste identiteitsdocumenten voor te leggen. Bijgevolg kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde identiteit en afkomst.

Gezien de ernst van de bij herhaling vastgestelde fraude kan u noch het statuut van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De overige voorgelegde documenten, namelijk een verzoekschrift van Siréas en een UNHCR-rapport zijn geen begin van bewijs van uw beweerde afkomst of uw persoonlijke vervolgingsvrees, en wijzigen daarom niet de aard van bovenstaande motivering en appreciatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.1. Verweerder werpt de onontvankelijkheid van het verzoekschrift op wegens het rechtsbeginsel “*fraus omnia corrumpit*”. Verzoekster heeft in het kader van haar eerste asielaanvraag een Iraakse identiteitskaart overgelegd waarvan gebleken is dat het geen authentiek stuk betreft en ze heeft haar beweerde herkomst uit Irak al evenmin aannemelijk gemaakt door middel van geloofwaardige verklaringen. Zij legt in het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag weer een Iraakse identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voor waarvan de informatie ingewonnen door het Commissariaat-generaal uitwijst dat het namakingen betreft. Hieruit kan worden afgeleid dat verzoekster tot twee keer toe heeft getracht om de

Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden door het neerleggen van valse of vervalste documenten.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoekster blijkens de bestreden beslissing een identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bijbrengt die volgens het onderzoek van de Federale Politie niet authentiek zijn. De onregelmatigheden vastgesteld op de door verzoekster aangebrachte documenten zijn, tevens gelet op het bijgebrachte originele paspoort, op zich onvoldoende om het intentioneel bedrog aan te tonen en het rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*" toe te passen. De exceptie wordt verworpen.

3. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

4.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève, evenals de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Zij werpt op dat de beslissing die het Commissariaat-generaal in het kader van haar eerste asielaanvraag genomen heeft volstaat met de vaststelling dat zij, haar eigen wijk in Bagdad daargelaten, geen andere wijken in Bagdad kon benoemen om te besluiten dat haar voorgehouden herkomst uit deze stad niet geloofwaardig is. Verzoekster meent dat deze beslissing geen andere elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat haar kennis over Irak en Bagdad te wensen zou overlaten, zeker nu ze wel op andere vragen kon antwoorden. Zij wijst op de concrete omstandigheden waarom ze Irak begin jaren negentig verlaten heeft en die tevens haar gebrek aan kennis kan verantwoorden. Verzoekster betwist dat zij tijdens de eerste asielprocedure een vals document zou hebben voorgelegd.

Zij betwist tevens de vaststellingen van de Federale Politie waaruit zou blijken dat haar Iraakse identiteitskaart en nationaliteitsbewijs die ze in het kader van haar tweede asielaanvraag neergelegd heeft vals zijn en brengt hiertegen in dat enkel de Iraakse autoriteiten kunnen bevestigen of een document uit Irak vals is of niet. Verzoekster stelt evenwel vast dat het Commissariaat-generaal op geen enkel ogenblik contact heeft opgenomen met de Iraakse autoriteiten om zulks te verifiëren.

Zij werpt verder op dat niets erop wijst dat het Iraakse paspoort dat ze heeft overgelegd vals zou zijn, en de veronderstelling dat ze het paspoort bekomen heeft door middel van de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs niet meer is dan een vermoeden. Verzoekster acht het dan ook onbegrijpelijk dat het paspoort vals bevonden wordt zonder dat er ook maar één inhoudelijk of vormelijk kenmerk voorhanden is waaruit zulks zou blijken en verduidelijkt dat ook hier de Iraakse autoriteiten bevoegd zijn om uitsluitel te bieden.

Zij wijst er voorts op dat ze de documenten in kwestie bekomen heeft via kennissen die in contact gekomen zijn met haar oom in Bagdad en ze zich persoonlijk niet heeft beziggehouden met de verschillende stappen die nodig zijn om dergelijke stukken te verkrijgen. Verzoekster argumenteert dat de intentie om fraude te plegen bijgevolg helemaal niet bewezen is, bij gebrek aan enig objectief element dat erop wijst dat ze moedwillig zou hebben geprobeerd om valse documenten voor te leggen.

Zij vraagt dat de bestreden beslissing vernietigd wordt en de zaak voor bijkomend onderzoek wordt teruggestuurd naar het Commissariaat-generaal.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Verzoekster laat na te duiden op welke wijze artikel 52 van de voormelde wet van 15 december 1980 zou zijn geschonden, zodat dit onderdeel van het middel niet dienstig wordt aangevoerd.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

In de mate dat verzoekster kritiek uitoefent op de beslissing ten gevolge van haar eerste asielaanvraag merkt de Raad op dat de Commissaris-generaal, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn asielaanvraag, alle objectieve gegevens nagaat die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

Verzoekster baseert haar tweede asielaanvraag op drie identiteitsdocumenten: een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs en een paspoort. Inzake het nationaliteitsbewijs stelt het verslag van de Federale Politie: "*Het document stemt NIET overeen met onze persoonlijke documentatie. Bij controle stellen wij vast dat het hier om een namaking gaat. Het wapen mist elke vorm van detail en de zegel op het document is van slechte kwaliteit*". Omtrent de identiteitskaart stelt de Federale Politie: "*Het document stemt NIET overeen met onze persoonlijke documentatie. Bij controle stellen wij vast dat het hier om een namaking door middel van offset gaat, gecombineerd met een kleurenlaser nummer en valse, geprinte vezels. Het wapen van Irak mist elke vorm van detail en werd in kleurenlaser geprint en niet in boekdruk aangebracht*". Voormelde vaststellingen door de gespecialiseerde dienst van de Federale Politie worden door verzoekster niet in concreto weerlegd. Bovendien stelt de Raad vast dat de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs respectievelijk werden afgeleverd op 22 februari 2004 en 2 juli 2006 en aldus voor de beslissing van 6 oktober 2006 betreffende haar eerste asielaanvraag. Dit is niet te verzoenen met haar verklaringen dat zij deze documenten liet opmaken, via een fax met haar persoonlijke gegevens aan haar oom, na de beslissing in haar eerste asielaanvraag (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 7, nr. 36; stuk 4, p.2). Verzoeksters stelling dat enkel de Iraakse autoriteiten uitsluitel kunnen brengen is, gelet op de aangevoerde schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, op het eerste zicht moeilijk te rijmen met de door haar voorgehouden vrees voor vervolging vanwege deze autoriteiten.

Inzake het paspoort verklaarde verzoekster dat het niet mogelijk was voor haar tussenpersoon om dit te verkrijgen zonder identiteitskaart (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 4, p.2). Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar identiteitskaart stelt de bestreden beslissing terecht dat het paspoort bezwaarlijk kan worden beschouwd als bewijs van herkomst en identiteit.

Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat verzoekster de bijgebrachte documenten zou bekomen hebben via haar oom H., die samen met zijn kinderen te Bagdad zou wonen (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 4, p.2) terwijl ze tijdens haar eerste asielaanvraag verklaarde geen familie meer te hebben in Irak (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, gehoor van 7 maart 2006).

Voormelde elementen ondermijnen verzoeksters geloofwaardigheid inzake haar identiteit en nationaliteit.

Verzoekster voert voor het overige geen argumentatie betreffende de vluchtelingenstatus aan. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.1. In ondergeschikte orde meent verzoekster dat, bij gebrek aan afdoend bewijs waaruit blijkt dat de door haar neergelegde documenten vals zijn, bewezen is dat ze een Iraaks staatsburger is afkomstig uit Bagdad en in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980, gezien de precare veiligheidssituatie in Bagdad en Centraal-Irak.

5.2. In de mate dat verzoekster zich beroept op haar afkomst uit Bagdad dient te worden besloten dat zij, gelet op het hoger vastgestelde (zie sub 4.2), deze afkomst niet aannemelijk maakt. Aangezien verzoekster niet recentelijk afkomstig is uit Irak is het, haar ongeloofwaardige verklaringen inzake haar identiteitsdocumenten mede in acht genomen, onmogelijk om zicht te hebben op haar eventuele verblijfplaatsen en verblijfssituatie(s) in derde landen. Gelet op het voormelde wordt aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 december 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.